



KälarneNytt

En tidning för Kälarnebygden

årgång 13 nr 6

Dec 2017

Tankar om den framtida primärvården i Kälarnebygden

Vi vet att sjukvården i region Jämtland-Härjedalen går ekonomiskt dåligt sedan ett antal år. Det förväntade underskottet för i år är 290 miljoner kronor och det samlade underskottet är nästan en miljard kronor, ett ofattbart stort belopp. Man har från regionledningen sagt att man tagit krafttag mot underskotten, men de ökar ändå för varje år. Detta drabbar alla områden inom sjukvården med nedskärningar, panikstopp i vissa verksamheter, stopp av utbildningar och resor, en sämre löneutveckling för sjukvårdsanställda än vad som skulle behövt vara, försämrade rekrytering mm.

Man måste få ett slut på stafettläkeriet. Den verksamheten är oerhört dyr och dränerar hela regionen på pengar. För att ett sådant stopp skall gå att genomföra måste alla landsting/regioner vara överens och införa stoppet samtidigt. Om någon eller några regioner fortsätter kommer systemet att fortleva. Det vet vi av tidigare erfarenheter. För att det ska vara genomförbart måste man också göra en **storsatsning på rekrytering** av personal. Särskilt läkare och sköterskor. Detta måste vara samordnat med avskaffandet av stafettläkeriet, annars kommer många av de ordinarie att sluta. Vi vet hur det gick för Östersund för några år sedan. Man måste också förbättra lönerna och arbetsvillkoren för sjukvårdspersonalen. Det finns många sköterskor som söker sig utomlands och många som går in i andra yrken på grund av den låga lönen (jämfört med andra yrken med högskoleutbildning med samma längd).

I regionledningen i Jämtland, liksom tidigare landstingsledningen, antog man policyn för ett antal år sedan, att man inte ville ha privata vårdgivare, vilket gällde särskilt primärvården. När man beslutade om ekonomiska ersättningen till primärvården lade man den mycket lågt för att det skulle vara svårt, för att inte för att inte säga nästan omöjligt,

Denna tidning sponsras av

JÄMTFÖNSTER OCH MONTAGE AB BRUNFLO

för privata vårdalternativ. Nya Närvården startades trots det i Strömsund, Hoting och Hamnerdal och är mycket framgångsrik.

En konsekvens av den snåla tilldelningen av ekonomiska medel är att alla offentliga hälsocentraler fick samma låga tilldelning som de privata, det skulle ju vara lika över hela linjen med följden att många hälsocentraler går på knäna, då de har ett högre kostnadsläge. Man bör alltså ändra budgeteringen för primärvården, så att det blir möjligt att driva verksamheten utan underskott för såväl offentliga som privata vårdgivare.

Det finns för många chefer på olika nivåer i regionen och för mycket personal med olika administrativa uppgifter. Detta drar alldeles för höga kostnader och medför för mycket administration för sjukvårdspersonalen, särskilt läkare och sköterskor.

En tendens är också att både politiker och högre tjänstemän blandar sig i rena sjukvårdsärenden på detaljnivå, vilket är till klar nackdel för sjukvården. Politikerna ska förstås ge ramar och inriktningen i stort för sjukvården, ange speciella satsningar och även ta beslut om och ansvara för eventuella neddragningar i samråd med professionen.

De högre tjänstemännen bör ta hand om centrala personal- och anställningsfrågor, sammanställning av statistik mm på ett övergripande plan. De direkta vårdfrågorna på enhetsnivå bör man lämna till professionen. Den bör helt enkelt få större inflytande över vården i den egna verksamheten tillsammans med brukarna.

För Kälarnes del betyder detta, att verksamheten ska formas av hälsocentralen tillsammans med befolkningen. Vi ska själva bestämma om telefontider, om det ska finnas öppen mottagning eller ej, om det ska finnas virtuellt vådrum eller ej, om det finns anledning att ha kvällsmottagning eller ej, bara för att ta några exempel.

För övrigt ska det finnas allmänmedicinskt utbildade läkare. Ett principbeslut finns, att ingen hälsocentral eller vårdcentral ska vara enläkarstation. Det betyder att regionen måste ta krafttag för att rekrytera distriktsläkare. Vi står inför en situation, där vår distriktsläkare snart kommer att pensioneras, så åtgärderna brådskar. Själva gör vi vad vi kan för att försöka rekrytera distriktsläkare via olika kontakter, försök genom olika fora att intressera läkare att börja vid denna välskötta hälsocentral, men det måste till mer. Fler initiativ och aktiviteter av dem som sitter på penningpungen.

Det måste skapas tillräckligt många utbildningsplatser för såväl AT som ST. Man måste ta till okonventionella metoder, exempelvis erbjuda möjlighet till forskning viss del av tiden, möjlighet till fortbildning och kanske möjlighet till tjänstgöring för fördjupning av kunskaper och färdigheter vid annan enhet (klinik), tillförande av nya och avancerade tekniker så att primärvården kan ligga i framkant mm.

Personal måste till som lyfter av mycket av administrativa uppgifter från främst läkare och sköterskor.

Eje Åhlander

TORSDAGSKLUBBEN

Berättat av Kjell Eriksson i juni 2017

En höstdag 1947, närmare bestämt den 26 oktober, samlades 17 ungdomar för att ta en promenad till "Hansboan", sedermera Wibergsboan. Deltagare var Karl-Gustav Lindström, Elsa Olsson, Helge Jonsson, Fritz Wiberg, Signe Brandström, Ragnar Wiberg, Stina Märta Wiberg, Birger Boije, Gunnar Boije, Ann Marie Brandström, Gertrud Jonsson, Lennart Olsson, Kjell Eriksson, Tage Pettersson, Margit Nilsson, Anna-Märta Lundh och Astrid Lundh.

Väl framme där och efter att vi hade fikat och samtalat en stund väckte Karl Gustav Lindström frågan om vi skulle bilda en ungdomsförening, som tillvaratog våra fritidsintressen. Det framkom att vi borde lära oss mötesteknik, lära lite engelska samt ordna utflykter och fester.

Vi beslutade att bilda en förening, vars namn vi skulle rösta om senare. En styrelse valdes och till ordförande utsågs Karl Gustaf Lindström, till sekreterare Elsa Olsson och till kassör Helge Jonsson. Övriga styrelsemedlemmar var Fritz Wiberg och Signe Brandström. Till stugfogde utsågs Ragnar Wiberg.

Åldersgräns för medlemskap blev 14 år och alla var fyllda, utom jag, som var 13 och ett halvt år. Men jag fick dispens.

Upptagningsområde: Öster Övsjö, till Flarken och Sandmon.

Månadsavgift: 50 öre.

Frågan om var vi skulle hålla våra möten uppkom och en kommitté bildades för att tillfråga Logen Vunnen Frihet om vi fick ha möten i Föreningshuset. Vi blev lovade att använda lilla salen, där det fanns kamin. Helge Jonsson fick i uppdrag att spika porösplattor på väggarna.

Det bestämdes att torsdagar skulle vara mötesdagar. En namntävling utlystes senare och förslaget som vann var "Torsdagsklubben". Den som föreslagit namnet var Fritz Wiberg.

Vinsten var ett års fritt medlemskap i klubben.

Det första mötet för den nybildade klubben avslutades med att alla sjöng unisont "Du gamla du fria..."

Föreningens syfte ska vara att ha möten varje torsdag och nöjaktigt tillvarataga ungdomars fritid genom:

1. Anordnande av studiecirklar
2. Anordnande av teatergrupp
3. Att bättre tillvarataga de möjligheter som finns för utövande av sport och friluftsliv

Medlemsavgiften fastställdes. Den blev 4 kronor samt 1 krona i månaden. Man fick ansöka om inträde i klubben och upptagningsområdet var redan spikat. Noteras bör att Edmund

Leijon nekades tillträde, beroende på att han bodde på fel sida om sjön. Den förste Väster-Övsjöbo som inträdde i klubben var Daniel Jonsson och enligt hans egen utsago berodde det på att han behövdes som ordningsvakt på Stromboli! Vid mötena framkom en mängd olika förslag till aktiviteter. Man köpte sketcher och spelade teater, ordnade tävlingar och hade kurser i engelska och matematik. Varje kväll utsågs ”den oförberedde talaren”, där en utvald person fick sig tilldelat ett ämne att oförberedd tala om. Ämnen som förekom kunde vara:

Den moderna dansen eller den gamla

Kamratanda inom föreningslivet

Vad säger du när du har kysst en flicka

Hur man skor en häst och varför

Punktering på cykel

Inslaget med ”den oförberedde talaren” var mycket uppskattat.

1949 noteras att Ingrids och Ingegerds förslag om att skicka 5 kr till Europahjälpen och önska ”Säterjäsentans söndag” på radio bifölls.

Eftersom det var ransoneringstider så fick medlemmarna ta med sig en kopp kaffe och ett hg strösocker till mötena. Så småningom inköptes en radiogrammofon och då fick medlemmarna i uppdrag att köpa varsin skiva och skänka den till klubben.

Den 10 mars 1949 lade Kjell fram ett förslag om att det varje kvartal skulle hyras en orkester eller någon amatör. Förslaget gick igenom. Kassabehållningen 1948-1949 utgjorde 395 kronor.

Torsdagsklubbens medlemmar var mycket aktiva och anordnade bl.a. utflykter av olika slag. De åkte på ett lastbilsflak till fjälls för att plocka hjortron och Kjell berättar:

”En av de första utflykterna jag minns är en cykeltur till Krångede, där vi bokat tid för visning av kraftverket på en söndag klockan tio. Vi startade mitt på dagen redan på lördagen och cyklade över Höglunda till Krångede, där vi tältade och åt matsäck. Sedan fick vi kännedom om att det var dans på Trätojordsbacken i Hammarstrand på lördagskvällen. Dit borde vi fara! Sagt och gjort! Vi cyklade de två milen tur och retur, tillbaka till Krångede för att sova några timmar innan visningen på söndag. Efter intag av medhavd matsäck cyklade vi över Hammarstrand och Håsjö och under den färden mötte vi ett ymnigt regn. Väl hemkomna nöjde vi oss inte med det. Bion i Kälarne visade filmen ”Driver dagg faller regn”. Den måste vi se. Så det blev två mil till. Totalt blev det 16-17 mil på två dagar.

En annan äventyrlig utflykt var till Övsjöberget, där vi klättrade upp efter hållarna. Vi fick lov att hjälpa varandra vid de svåraste passagerna. Väl uppe upptäckte en av deltagarna att hon hade mist sin klocka. Meningen var att vi skulle ha gått vägledes på hemvägen, men några valde att försöka ta sig ner samma väg som vi kom. Döm om vår förvåning, när klockan hittades i en bergskreva.

Det spelades teater. En tvåaktare hette ”Kärlek per bruksanvisning”. Den uppfördes,

förutom i Övsjö Föreningshus, även i Kälarne, Albacken och Höglunda.

Fritz Wiberg var mycket musikalisk och dessutom en god sångare. Han skrev ihop en visa som han kallade "När Övsjö blir stad". Den löd ungefär så här:

*Det blir när bygdens alla gummor dansar samba
och när Per-Elof brottats ut i fjädervikt.*

*Det blir när sikten bakom Wibergslagårn ljusnar
och när Arvid har bytt bort sin gamla Ford.*

*Det blir när Verner Olsson har blivit "knodd" på Konsum
och när Hugo Nilsson tituleras "lord".*

Melodi: När som sädesfälten böja sig för vinden...

Vid Torsdagsklubbens möten gick diskussionens vågor höga, men ordförande slog klubban i bordet. "Skärpning!- Ni måste ha mötesteknik!- Ni måste begära ordet innan ni säger något!"

Till sommaren skulle det anordnas fester och danser. Tage Pettersson spikade, med min hjälp, utestånd av masonit som hakades ihop och kunde monteras ned. Vyerna utökades och när vi fått ta föreningshuset i anspråk så föreslog Fritz Wiberg, som var en kunnig musikalkare, att vi skulle försöka få hit Emil Ivtings orkester. Och ja! Det nappade vi på, Succé! Det följdes av Simon Brehm och nu var det smockfullt av folk och vi insåg att "det är alldeles för trångt. Vi måste bygga en dansbana!"

Jag fick i uppdrag att fråga min far, Erik Jonas, om vi fick bygga en dansbana vid sjöstranden. "Nej", säger min far, "det kommer inte på fråga. Den ska vara badstrand. Men jag ska visa er en plats på Ängebacken. Där ska ni få bygga om ni anser att platsen är bra."

Sagt och gjort- "vi bygger här!"

John och Stig fick i uppdrag att gå runt i byn för att tiggas ihop virke till dansbanan. Mycket av virket skänktes av skogsägare i byn.

Den 15 januari 1950 lade Fritz Wiberg fram ett förslag om att var och en skulle rita en skiss till en dansbana. Den som hade bästa förslaget skulle få 10 kronor.

Dansbanan kom att heta "Stromboli" eftersom Ingrid Bergmans film om vulkanen var aktuell just i det skede som dansbanan byggdes. Därför har föreningsmärkets logga en vulkan. Anna Märta Lundh vann tävlingen om bästa logga. Beträffande Stromboli så tog optimismen för bra orkestrar fart, eftersom vi klarade både Simon Brehm och Emil Ivring på föreningshuset. Nu blev det även tyska och holländska orkestrar, t.ex. Freed Bunges orkester. När Ingemar Johansson kom fram som världsboxare engagerades han i en match mot "Silver-Gunnar". Swedanes med Alice Babs, Ulrich Neuman och Svend Asmussen m fl är storheter som gästade Stromboli.

Innan det byggdes tak över dansbanan så kunde det bli ordentligt blött på dansgolvet av regn. Därför borrades det upp små hål i golvet på flera håll, där vattnet kunde rinna ner.

En mjölkkruka i taket blev till en strålkastare och serveringen sköttes i ett masonitstånd, där Anna Lund och Annie Stenström stod för serveringen. Bord och stolar pålades ner i marken. När tak över banan tillkom byggdes det en servering i anslutning till dansbanan. På senare tid tillkom serveringen mot sjön.

Det är nog många som har träffats för första gången på Stromboli och som även har blivit äkta makar.

Dansglädjen, stora artister och den underbara miljön vid Storövsjön har satt sina spår bland oss som träffats och trivts eller som vår slogan så fyndigt säger:

OM VI GRIPS AV DANSMANI
ÅKER VI TILL STROMBOLI

*Så slutar berättelsen om Torsdagsklubben
som Kell Eriksson skrev ned sommaren 2017*



MODERN DANS



Daniel Jonsson, mannen som
höll ordning på torpet



Härvor Hvidfare



Jag skrev i föregående nummer av Kälarnenytta att här börjar Inger Landerbergs äventyr i Jämtland. Det är inte sant. Stockholmstiden är inte slut.

Inger undervisade i Norra Latins vuxengymnasium i svenska. Hon besökte Stonehenge i England och de vita hästarna i Wiltshire strax innan flytten till Jämtland. Efter de vita hästarna slutade Inger att äta djur samt började meditera.

Inger genomgick en metamorfos på gränsen mellan Medelpad och Jämtland. Där stod Härvor och liftade. Snäll som hon är tog Inger upp henne och har sen dess aldrig blivit av med henne. Hon presenterade sig som Härvor Hvidfare.

I Östjämtland slog sig både Inger och Härvor i lag med Berit Källström. Dessa var konsulter inom mer eller mindre statliga värk!? De var experter på skönhetsvård, t.ex. hur man snabbt får tyst på en pratkvart. Man lägger en heltäckande ansiktsmask med hög halt av gips. Den får hårdna i cirka en timme varvid skönhetsexperterna kan fika i lugn och ro.

Härvor har varit självutnämnd Lucia i Allt för byns julshow.

I Jämtland har Inger fortsatt sitt arbete som lärare. Hon började en tjänst i Kälarne med ungdomar med särskilda behov. I och med att Nick Curta kom till Kälarne som musiklärare profilerade sig Kälarne skola inom kulturområdet. Då blev det dans och drama för hela tjottaballongen. Sen Inger kom till Jämtland, har hon haft två affärer i Glädjehuset, och där förekom allt mellan himmel och jord.

Inger har också undervisat i Kullaskolan och Anders Olofskolan i Hammarstrand i de närbesläktade ämnena dans, SFI och nybörjargrekiska!? Inger har varit förlovad med en grek en gång så hon vet vad hon pratar om.

Inger var koreograf och deltog i regin av föreställningen Fred & Fejd i Westan Eid, det historiska spelet om Västanede. Hennes gåvor när det gäller koreografi kan man studera i scenen, när de tre prästerna gör sin fotsdans under bordet.

Mitt ibland allt som Inger sysslade med under åren i Jämtland såväl yrkesmässigt som i övrigt, dök Härvor upp lite då och då, när hon tyckte det var befogat.

Inger är entusiastisk deltagare i ideellt föreningsarbete inom kulturområdet. Jag tänkte först skriva att hon var engagerad i ideellt föreningsarbete, men det lät lika torrt som Bilistens lussekatter, vilka inte ens Härvors tänder lyckades komma igenom.

Kulturarbete i all ära, men Inger har svart bälte i sopsortering!!

Och slutligen: **mera kärlek och skratt åt folket!**

(Hur det nu går ihop med sopsortering!?)

Eje Åhlander



Från kojor och skog

Ur Hans-Erik Nilssons
berättelser

Annershansjohan

Johan Andersson, född 1894, körde timmer i 52 vintrar åt Skönviks bolag, senare SCA. Dom hade det väldigt knapert, så dom hade inte råd att köpa en rejäl häst, utan dom hade köpt en märr, som ju redan var nerkörd.

Johan fick börja köra timmer när han var 13 år. Första vintern hjälpte hans far till, men han var så söndervärkt av reumatism att han måste sluta. Märren var ju inget vidare heller, så när Johan hade lagt på ett släplass så tog han själv en stock under varje arm och gick bakefter.

Min farfar högg åt Johan ibland och han sa att Johan drog lika mycket som ”mära”.

Han hade ett särskilt handlag med hästar. Dom sa att Johans hästar skulle dra tills dom dog, utan ens en tömsläng.

Johan var också mycket musikalisk. Han spelade piano med bägge händerna, fast dom var så stora. Han var självlärd.

Jag minns en gång, när Johan hade lånat häst av oss. Då han kom tillbaka så var maten nästan klar, så mina föräldrar sa: ”Ät hen du Johan!” Ja, då ville han gå och sätta sig vid pianot och spela en stund tills att maten var färdig.

Det hände också någon gång, när mamma kom in, att det hördes pianospel inifrån huset. Det var på den tiden när folk ”hälse på”. Om det inte fanns någon inne, så gick Johan och satte sig vid pianot och spelade, mjukt och fint, bara lite på gehör, som han själv sa.

Så slutar denna berättelse om Annershansjohan. Han som blev över 90 år gammal och som hade arbetat 52 vintrar i skogen.

Natur, kultur och historia i Karelen

Karelen är Rysslands västligaste republik och Finlands östligaste län. Efter andra världskriget flyttades Sovjetunionen gräns några tiotal mil västerut och 350 tusen finska karelare tvingades flytta. Till ytan ligger, och har alltid gjort, större delen av Karelen på den Ryska sidan och dess befolkning är av en finsk folkstam.

Många svenskar har besökt St Petersburg men den staden är knappast representativ för det mycket stora landet Ryssland. Genom tiderna har vi haft mycket att göra med vår store granne i öster men ändå är landet mycket främmande och okänt för de flesta svenskar. Språk, kultur, religion och politiskt system är förmodligen de främsta orsakerna till detta. Till Sverige kom skriftspråket med den romersk-katolska kyrkan från Rom. Till Ryssland kom det från Konstantinopel. Bokstäverna i det ryska alfabetet har därför stora likheter med det grekiska alfabetet.

I augusti 2017 gjorde Svenska Lövträdföreningen en studieresa i ryska Karelen för att studera skog och natur. Temat för resan var "Vårt nästan okända grannland". Förutom orörda björkskogar och lärkskogar besökte vi bland annat nationalparken Ken Ozero belägen några mil öster om sjön Onega. Nationalparken har bildats för att visa ett urgammalt karelskt jordbrukslandskap. I Petrozavodsk besökte vi Skogsforskningsinstitutet och fick se odlingar av Karelsk björk (masurbjörk). På en ö i den stora sjön Onega besökte vi klostret Kizhi. Petrozavodsk var för övrigt under finsk ockupation mellan 1941-1944, vilket fortfarande märks i form av gatuskyltar till exempel. På den finska sidan om gränsen besöktes Savonlinna som var en svensk gränsfästning mot Ryssland under 800 år. Idag är Savonlinna främst bekant för de finska festspelen i augusti varje år.

Resan gav mersmak, och för dem som inte redan besökt Karelen rekommenderas ett besök där. Jag kommer arrangera en gruppresa till ryska och finska Karelen i juni nästa år, 2018. Resan kommer att gå med färjan från Stockholm till Helsingfors den 2 juni. Från Helsingfors åker vi med buss via Värtsilä till Petrozavodsk. Vi besöker bl a nationalparken Ken Ozero, Klostret Kizhi, och staden Sortavala på den Ryska sidan och fästningen Savonlinna och arboretet Mustila på den finska sidan samt ett flertal stopp av intresse för geologi och natur. Vi är åter i Stockholm den 9 juni. De som är intresserade av resan kan anmäla sitt intresse till mig senast den 20 december. Min telefon 0696-51007 eller owe.martinsson@gmail.com.

Owe Martinsson, Valla, Kälärne

Vet ni att Kälarne har en egen majblommeförening?

Majblommans lokalförening delar ut bidrag till konkreta behov som gör att barnen kan dela gemenskap med sina kamrater i skolan och på fritiden. Ansökningsblankett finns på majblommans hemsida www.majblomman.se



Vi har en mailadress dit du är välkommen att höra av dig med din ansökan eller din fråga majblommanikalarne@outlook.com

Vi som är med i föreningens styrelse är Gun Svedevall-Andersson, Carina Karlsson Nordlund, Anna Sjöstrand, Lena Lindgren och Gittan Forsström.



www.jamtfonster.se

kontakt@jamtfonster.se

Ring din lokala fönsterinstallatör

Curt Forslund

BOKA GRATIS HEMBESÖK PÅ

063-22 400

Curt Forslund

063-22 400

Mikael Kristoffersson

070-63 600 04

Joachim Forslund

070-25 411 55

We Make a Difference – always!

Skolans demokrati/tolerans och integrationsprojekt som vi berättat om tidigare rullar på. Vi snickrar, säljer saker, fixar lotterier, bakar, dansar, övar repliker, kontaktar möjliga samarbetspartners, bokar föreläsare, tillverkar affischer och försöker sprida all glädje som detta innebär FÖRUTOM att vi även tränar oss i att samtala, diskutera, och bygga på med mer kunskap om samhället och livet när det gäller demokrati/tolerans och integration. Vi har med andra ord fullt upp!

Under hösten har vi från förskoleklass till och med åk 9 arbetat med värdeorden: Gyllene Regeln (Du ska vara mot andra så som du vill att de ska vara mot dig) och Respekt. Det har visats filmer, diskuterats och producerats olika typer av alster kring värdeorden. Värdeordsarbetet knyter samman alla elever vid skolan och vårt projekt "We Make a Difference".

På FN-dagen besökte Joakim Persson oss och berättade om sin tid som FN-soldat i Libanon. Vi lärde oss mer om Sverige och de andra 192 nationernas arbete i FN, pratade om Barnkonventionens innehåll och vad det betyder för oss och andra och kom givetvis in på #metoo genom FN:s projekt Flicka. Många frågor kring jämställdhet, könsstämpning och trakasserier ventilerades. Det var en mycket givande dag för alla inblandade.

Den arbetsglädje och den stöttning vi fått så här långt ger oss extra kraft. Ett STORT TACK vill vi säga till: **F Staafs Skogstjänst, H-R Janssons åkeri, Octowood, Sörbygdens åkeri och Håsjö fastighetsförvaltning** som är våra första sponsorer. Vi har också glädjande nog blivit beviljade ett stipendium ur Palmefonden för vår resa till Polen med åk 8-9 i maj i vår. Men det är fortfarande så att vi behöver tjäna ihop mer pengar och vi hoppas hitta fler sponsorer. Som sagt: "många bäckar små. . ."

Tillsammans med vårt pastorat och ABF (förhoppningsvis vill fler vara med på ett hörn) har vi anlitat Tobias Rawet, som är en av de överlevande från Förintelsen och han kommer att föreläsa för ALLA på måndag kväll 8 januari och för skolans elever på tisdag 9 januari. Mer information kommer och vi hoppas på fullsatt lokal på måndag kväll 8 januari. Hjälp oss göra skillnad genom att stötta oss i vårt arbete, så gör du också skillnad.

Vill du komma i kontakt med oss så kan du höra av dig till: Eva Kvist:
eva.kvist@bracke.se mobil: 070 60 69 888
Camilla Wängman: camilla.wangman@bracke.se mobil: 070 34 55 180

Jul i lilla Kälarne

-Ingen **röd** tråd-



Föreställningarna är

Torsdag den 14/12 klockan 19:00

Fredag den 15/12 klockan 19:00

Plats: Aulan Kälarne skola

Biljettpris: 80 kr för vuxna

60 kr för barn upp till 15 år

Barn som sitter i knä går in gratis.

Förköp av biljetter på Hörnan och Bilisten.

Arr: Kälarne skola åk 6-9



Välkommen till "Kyrkloppis"

i Församlingshemmet, Västane 28/1 kl 12-16.

Pris : 50 kr/bord

Servering. Intäkter från hyra och servering går oavkortat till

Svenska Kyrkans Internationella arbete.

Anmälan till Gunhild 070-682 81 06,

Monica 070-379 37 58.

Se kommande information !

Hotell ÖSTJEMTEN

ÖPPETTIDER

Måndag 10,00-13,30

Tisdag 10,00-18,00

Onsdag 10,00-18,00

Torsdag 10,00-18,00

Fredag 10,00-19,00

Lördag 12,00-19,00

Söndag STÄNGT

Lördag 9 december 16,00

Dukas det upp Julbord här på Östjemten.

Välkommen att boka bord.

Endast Förbokning.

365:- barn 25:-/året upp till 12 år

DESSA DAGAR HAR VI STÄNGT:

9 och 10 dec öppet för bokade gäster till julbord

23-26 december samt 30 dec – 1 jan



God Jul och

Ett Gott Nytt År

Till Er Alla!

önskar Caroline med Personal

0696-40500 / info@ostjemten.se / www.ostjemten.se

Trivselträff i Västane den 5 december kl 11. Johnny Viktorsson sjunger Elvis-låtar och julsånger.

Information från Hällesjö-Håsjö församling,

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/hasjopastorat Telefon: 0696-536 30

Pyttesång måndagar kl 10-11 i Västane församlingshem

Söndag 3/12	Kl. 11	Adventsgudstjänst, körsång. Håsjö nya kyrka. Predikan av Oddbjörn Ericsson.
Söndag 10/12	Kl. 11	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Söndag 17/12	Kl. 18	Gudstjänst Håsjö nya kyrka
Tisdag 19/12	Kl. 19	Julkonsert, Hällesjö-Håsjö + Stuguns sångkör Håsjö nya kyrka
Söndag 24/12	Kl. 14	Andakt Tallgläntan
Söndag 24/12	Kl. 23	Midnattsmässa Håsjö gamla kyrka
Måndag 25/12	Kl. 07	Julotta Håsjö nya kyrka
Måndag 25/12	Kl. 11	Gudstjänst Ljungå kapell
Tisdag 26/12	Kl. 15	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Söndag 31/12	Kl. 18	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Måndag 1/1	Kl. 14	Gudstjänst Västerövsjö bygdegård
Söndag 7/1	Kl. 11	Gudstjänst Håsjö nya kyrka
Söndag 14/1	Kl. 18	Gudstjänst Hällesjö kyrka
Onsdag 17/1	Kl. 14	Andakt Tallgläntan
Söndag 28/1	Kl. 11	Gudstjänst Håsjö nya kyrka

Medlemsinfo Kälarnebygdens förening: Bankgiro 5404-9606

Genom att vara medlem stöder Du föreningens ambitioner att verka för en positiv utveckling för Kälarnebygdens invånare, företag och föreningar. För att bli medlem betalar Du/Ni en engångsinsats och en årlig medlemsavgift. Medlemsavgifter:

	Enskild	Familj	Förening	Företag
Insats (engångs-)	50	100	100	500
Årlig medlemsavgift	50	100	100	200

Se tidningsbilderna i färg och läs KälarneNytt på www.kalarnenytt.se

Nästa nr av KälarneNytt, nr 1, 2018 trycks den 26/1. Manusstopp: 19/1.

Redaktör samt annonser och sponsring: Runa Westman, 070-349 12 09,
e-post runwes@telia.com

Ordförande i Kälarnebygdens förening: Michael Löfgren, 070-666 56 74
eller 0696-403 01 (hem) e-post michael.lofgren@poles.se